

regnede Mandstab nok vil kunne benyttes til de hidtil nævnte Forøgelse af Hærens Kammer, om det end maa bemærkes, at adskilligt Mandstab navnlig ved 4de Artilleri-afdeling og 2den Artilleribataillon vil blive anbragt ved Afdelinger, der ere dem ganske fremmede, saa lader det fornødne Fæstningsartilleri og Ingeniører sig ikke saaledes improvisere. Af vaabnede Fæstningsartillerister habes i samtlige Aargange (af hvilke de fleste dog vil have savnet Øvelse i indtil 10 Aar) kun ca. Halvdelen af hvad et fuldstændigt befæstet Kjøbenhavn vil kræve, og de forhaandenværende Kammer svarer endda kun til en Del af det tilstedeværende Mandstab. Her maa altsaa finde en betydelig Udvidelse Sted. Nu habes i Linie, Væbning og Forstærkning ialt 11 Kompagnier; ifjor foresloges det, at forøge Antallet til 28, iaar er man allerede naaet til 34 Kompagnier ialt med tilsvarende Rekrut- og Winterstyrke. Dersom man hertil paaregner den nugældende Krigstyrke af 400 Md., vil man faae Brug for 13,600 Fæstningsartillerister, og da deraf kun habes ca. 5,000 maatte man af værnepligtigt Mandstab endnu raade over 8,600 Mand, der, lagt til de ovenangførte 35,000, betydeligt vil overstige det hele Antal (ca. 38,000 Md.), som man antager at kunne faae fra Sjælland og Smaøerne.

Formodentlig gjør man imidlertid Regning paa en svagere Krigstyrke pr. Kompagni, eftersom Ministeriet kun beregner 8—9000 Fæstningsartillerister til Kjøbenhavns Fæstning, og lader den foreslaaede Udvidelse „nærmest influere paa Kadrerne“. Paa den anden Side vil den endelige Juleførelse af Fæstningsanlægget om Kjøbenhavn udkræve saa meget mere Fæstningsartilleri, at der sandsynligvis vil blive Anvendelse for den fulde Krigstyrke af 400 Mand pr. Kompagni. Den her fremsatte Beregning viser altsaa, at man ikke kan antage, at det Sjællandske Mandstab vil kunne strække til ved Udfyldelsen af de paaregnede Afdelinger, og til Erstatningstroppen bliver der Intet.

Det vil ses, at Ministeriet saa mærkeligt nøie har indskrænket sin Fordring til det Antal af Mandstab, der formodes at være tilstede, at man let fristes til at tro, at Slutningskræften egentlig har været den omvendte: Da saa meget Mandstab formentlig kan paaregnes, saa maa Besætningens Styrke ansættes derefter. Ved Siden af det Usandsynlige i mange af disse Forudsætninger og Beregninger maa det bemærkes, at det paaregnede hele Antal af Artillerister først om 16 Aar kunne være tilstede, og hvilke nye Fordringer vil Fæstningsanlægget inden den Tid stille?

Ministeriet har endvidere vel været opmærksom paa, at af den hele saaledes optilte Besætningsstyrke, kan kun en mindre Del — efter ovenangførte Beregning 15—16,000 Mand — betragtes som mobile Tropper, der egne sig til den nødvendige Felttjeneste foran Enceinten, (ganske bortset fra Tanken om Kamp i aaben Mark, ved Landgang o. desl.). Kommissionen af 1872 forlangte 1 Brigader Fodfolk, 20—30,000 Mand mobile Tropper. For at bøde herpaa foreslaas at forlægge den ene af de jydskke Brigader (formodentlig med Opgivelse af Garnisonerne i Viborg og Fredericia) til Kjøbenhavn med Garnison dels i de nye Værker, dels i Lyngby, ligesom Landsthingsudvalget vil, at Regimentet i Helsingør skulde forlægges til Kjøbenhavn. Herved erkjendes det ganske vist, at man ikke vilde vinde mere Mandstab end den ringe Fædelsstyrke, der aarlig er tilstede ved Brigaden, men Ministeriet venter at kunne raade over de faste Kammer og fylde dem med Mandstab af Besætningstropperne, saaledes at en større Del af disse kunde benyttes som mobil Styrke, dog med en meget svag Sammenfætning.

Kommissionen af 1872 tilraader endog 1 à 2 Brigaders Overtagning til Sjælland, men Fodfolkets tvende Repræsentanter i Kommissionen fra raade dog „en sliig Foranstaltning, idet de mene, at der ved en eventuel hurtig Indkaldelse under truende For-